

„Liūdesys yra egoizmo apraiška“

Teneskaito niekas tavo veide nei liūdesio nei skausmo, kai aplink pasaulyje skleidi savo pasiaukojimo aromatą; Dievo vaikai visada turi būti ramybės ir džiaugsmo sėjėjai. (Vaga, 59)

balandžio 7 d.

Dievo vaikams nedera liūdėti. Liūdesys yra egoizmo apraiška; jei norime gyventi Viešpačiui, mums netrūks džiaugsmo, nors ir matysime savo klaidas, menkumą. Džiaugsmas persmelkia mūsų maldos gyvenimą,

ir mums nelieka nieko kito, kaip dainuoti, nes mes mylime, o įsimylėjęliai mėgsta dainuoti.

Jei taip gyvensime, skleisime ramybę pasaulyje; mokėsime tarnavimą Viešpačiui padaryti malonų, nes *Dievas myli linksmą davėją.*

Krikščionis visuomenėje yra toks pat, kaip ir kiti žmonės; tačiau iš jo širdies liejasi džiaugsmas, nes, malonės padedamas, jis siekia įgyvendinti Dievo Tėvo valią. Ir nesijaučia nei auka, nei neįvertintas, nei suvaržytas. Eina iškėlęs galvą, nes jis yra žmogus ir Dievo vaikas.

Mūsų tikėjimas išryškina dorybes, kurių niekas neturėtų pamiršti. Niekas nėra žmoniškesnis už krikščionį. Todėl tas, kuris seka Kristumi, gali – ne tik dėl savo asmeninių sugebėjimų, bet ir padedant Viešpaties malonei – atskleisti aplinkiniams tai, ką šie kartais nujaučia, bet nepajėgia

suvokti: kad tikroji laimė, tikrasis
tarnavimas artimui eina tik per
mūsų Atpirkėjo, *perfectus Deus*,
perfectus homo, Širdį. (Dievo
bičiuliai, 92–93)

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
lt-lt/dailytext/liudesys-yra-egoizmo-
apraiska/](https://opusdei.org/lt-lt/dailytext/liudesys-yra-egoizmo-apraiska/) (2026-04-01)